

Bruxelles, 27 iunie 2019
(OR. en)

9134/19

**Dosar interinstituțional:
2019/0056(NLE)**

**SOC 353
EMPL 263
ECOFIN 479
EDUC 238**

NOTĂ

Sursă:	Secretariatul General al Consiliului
Destinatar:	Comitetul Reprezentanților Permanenți / Consiliul
Nr. doc. ant.:	8838/19
Nr. doc. Csie:	7015/19
Subiect:	Propunere de DECIZIE A CONSILIULUI privind orientările pentru politicile de ocupare a forței de muncă ale statelor membre – Adoptare

I. INTRODUCERE

La 27 februarie 2019, Comisia a prezentat o propunere de decizie a Consiliului privind orientările pentru politicile de ocupare a forței de muncă ale statelor membre, întemeiată pe articolul 148 alineatul (2) din TFUE. Pentru 2019, Comisia a propus să se mențină neschimbate orientările pentru politicile de ocupare a forței de muncă ale statelor membre din 2018. În 2018, acestea au fost aliniate la principiile Pilonului european al drepturilor sociale ¹.

¹ Orientările pentru politicile de ocupare a forței de muncă au fost adoptate inițial, în 2010, împreună cu orientările generale pentru politicile economice, sub forma unui pachet integrat, aflat la baza Strategiei Europa 2020.

Comitetul pentru ocuparea forței de muncă (EMCO) a transmis Consiliului avizul ² său cu privire la orientările pentru politicile de ocupare a forței de muncă, alături de contribuția Comitetului pentru protecție socială (CPS) referitoare la aspectele sociale ale orientărilor. În cadrul lucrărilor lor, ambele comitete au ținut seama în mod corespunzător de avizul Parlamentului European, care a fost adoptat în sesiunea plenară a acestuia din 20 martie 2019.

În cadrul reuniunii sale din 21-22 martie 2019, Consiliul European a examinat situația ocupării forței de muncă din Uniune și a adoptat concluzii cu privire la aceasta.

Pe baza lucrărilor desfășurate de comitete, Grupul de lucru pentru chestiuni sociale a examinat propunerea la 6 mai 2019. În cadrul examinării menționate, Grupul de lucru pentru chestiuni sociale a ținut cont, de asemenea, de avizul Parlamentului European privind aprobarea propunerii Comisiei, fără a o modifica.

Comitetul Regiunilor a decis să nu emită un aviz cu privire la propunere ³. Avizul Comitetului Economic și Social a fost adoptat în cadrul sesiunii sale plenare din 20 iunie 2019.

În prezent, Consiliul deține toate avizele necesare pentru a examina orientările pentru politicile de ocupare a forței de muncă pentru 2019.

Textul orientărilor pentru politicile de ocupare a forței de muncă este anexat spre informare (anexa I).

II. CONCLUZII

Comitetul Reprezentanților Permanenți este invitat să examineze pachetul complet de avize și, dacă este cazul, să recomande Consiliului (EPSCO) să adopte orientările pentru politicile de ocupare a forței de muncă în cadrul reuniunii sale din 8 iulie 2019, astfel cum au fost finalizate de juriștii-lingviști și astfel cum figurează în documentul 10475/19.

² Scrisoarea din partea președintelui EMCO din 29 aprilie 2019.

³ Scrisoarea din partea Comitetului Regiunilor din 8 mai 2019.

Orientările pentru politicile de ocupare a forței de muncă, astfel cum figurează în Decizia (UE) 2018/1215 și în documentul elaborat de Comisie, ST 7015/19**Orientarea 5: Stimularea cererii de forță de muncă**

Statele membre ar trebui să faciliteze crearea de locuri de muncă de calitate, inclusiv prin reducerea barierelor cu care se confruntă întreprinderile în ceea ce privește angajarea de personal, prin promovarea antreprenoriatului responsabil și a activităților independente autentice și, în special, prin sprijinirea creării și dezvoltării microîntreprinderilor și întreprinderilor mici. Statele membre ar trebui să promoveze economia socială și să încurajeze inovarea socială în mod activ.

Statele membre ar trebui să încurajeze acele forme de muncă inovatoare care creează oportunități de calitate în materie de locuri de muncă.

Sarcina fiscală ar trebui să fie reorientată de la impozitarea muncii către alte surse de impozitare mai puțin dăunătoare pentru ocuparea forței de muncă și pentru creșterea economică, luând în considerare efectul de redistribuire al sistemului fiscal și protejând totodată veniturile destinate unei protecții sociale adecvate și cheltuielilor de stimulare a creșterii economice.

Cu respectarea autonomiei partenerilor sociali, statele membre ar trebui să încurajeze mecanismele transparente și previzibile de stabilire a salariilor, care să permită adaptarea salariilor la evoluția productivității și să asigure salarii echitabile pentru un nivel de trai decent. Aceste mecanisme ar trebui să ia în considerare diferențele în ceea ce privește nivelurile de competențe și diferențele legate de performanța economică între diversele regiuni, sectoare și întreprinderi. Respectând practicile naționale, statele membre și partenerii sociali ar trebui să asigure niveluri salariale minime adecvate, luând în considerare impactul acestora asupra competitivității, a creării de locuri de muncă și a nivelului de sărăcie al persoanelor încadrate în muncă.

Orientarea 6: Consolidarea ofertei de forță de muncă și îmbunătățirea accesului la locuri de muncă, aptitudini și competențe

În contextul schimbărilor tehnologice, de mediu și demografice, statele membre ar trebui să promoveze productivitatea și capacitatea de inserție profesională, în cooperare cu partenerii sociali, printr-o ofertă adecvată de cunoștințe, de aptitudini și de competențe relevante, pe tot parcursul vieții active a oamenilor, ca răspuns la nevoile actuale și viitoare ale pieței forței de muncă. Statele membre ar trebui să realizeze investițiile necesare în educația și formarea atât inițială, cât și continuă (învățarea pe tot parcursul vieții). Ele ar trebui să colaboreze cu partenerii sociali, cu furnizorii de educație și de formare, cu întreprinderile și cu alte părți interesate, pentru a aborda deficiențele structurale ale sistemelor de educație și de formare, astfel încât să ofere o educație, o formare și o învățare pe tot parcursul vieții care să fie de calitate și favorabile incluziunii. Statele membre ar trebui să caute să asigure transferul drepturilor la formare, în timpul tranzițiilor profesionale. Aceasta ar trebui să permită tuturor să anticipeze și să se adapteze mai bine la nevoile pieței forței de muncă și să gestioneze perioadele de tranziție cu succes, consolidând astfel reziliența generală a economiei la șocuri.

Statele membre ar trebui să promoveze egalitatea de șanse pentru toți în educație, inclusiv la nivelul educației timpurii a copiilor. Ele ar trebui să îmbunătățească nivelurile generale de educație, în special pentru persoanele mai puțin calificate și pentru cele provenind din medii defavorizate. Statele membre ar trebui să asigure rezultate de calitate ale procesului de învățământ, să consolideze aptitudinile de bază, să reducă numărul de tineri care părăsesc timpuriu școala, precum și să intensifice participarea adulților la educația și formarea continuă. Statele membre ar trebui să consolideze învățarea la locul de muncă în sistemele lor de educație și formare profesională (inclusiv prin programe de ucenicie de calitate și eficiente), să îmbunătățească relevanța pe piața forței de muncă a învățământului terțiar, să amelioreze monitorizarea și previzionarea aptitudinilor, să confere mai multă vizibilitate și comparabilitate aptitudinilor și să înmulțească oportunitățile de recunoaștere și de validare a aptitudinilor și competențelor obținute în afara sistemului formal de educație și formare. Ele ar trebui să îmbunătățească și să extindă oferta și nivelul de participare în ceea ce privește educația și formarea profesională continuă flexibilă. Statele membre ar trebui, de asemenea, să ofere sprijin adulților cu un nivel scăzut de calificare pentru ca aceștia să își mențină sau să își dezvolte capacitatea de inserție profesională pe termen lung, stimulând accesul la oportunitățile de învățare de calitate și utilizarea acestora, prin introducerea parcurșurilor de actualizare a competențelor, ce includ o evaluare a competențelor, o ofertă de educație și de formare corespunzătoare oportunităților de pe piața forței de muncă, precum și validarea și recunoașterea competențelor dobândite.

Șomajul și inactivitatea ar trebui să fie abordate, inclusiv prin intermediul unei asistențe eficace, coordonate, personalizate și acordate în timp util, care să fie bazată pe sprijin pentru căutarea unui loc de muncă, pentru formare și pentru recalificare. Ar trebui să se utilizeze strategii cuprinzătoare care să implice evaluări individuale aprofundate cel târziu după 18 luni de șomaj, în vederea reducerii semnificative și a prevenirii șomajului de lungă durată și structural. Problema șomajului în rândul tinerilor și cea a tinerilor care nu sunt încadrați profesional și nu urmează niciun program educațional sau de formare ar trebui să fie abordate în continuare prin prevenirea părăsirii timpurii a școlii și printr-o îmbunătățire structurală a tranziției de la școală la muncă, inclusiv prin deplina punere în aplicare a Garanției pentru tineret ⁴.

Statele membre ar trebui să vizeze eliminarea barierelor și a factorilor de descurajare a participării pe piața forței de muncă, precum și luarea de măsuri de stimulare a acestei participări, în special pentru persoanele cele mai izolate de piața forței de muncă. Statele membre ar trebui să sprijine realizarea unui mediu de lucru adaptat pentru persoanele cu handicap, inclusiv prin intermediul unui sprijin financiar specific și al unor servicii care să le permită să participe pe piața forței de muncă și în societate.

Statele membre ar trebui să asigure egalitatea între femei și bărbați și sporirea participării femeilor pe piața forței de muncă, inclusiv prin asigurarea egalității de șanse și a celei în materie de evoluție în carieră și prin eliminarea barierelor din calea participării. Ar trebui abordată problema diferenței de remunerare între femei și bărbați, inclusiv prin asigurarea unor salarii egale pentru muncă egală sau muncă de valoare egală. Ar trebui promovată concilierea vieții profesionale cu viața privată și viața de familie, atât pentru femei, cât și pentru bărbați, în special prin accesul la servicii de îngrijire pe termen lung și la servicii de calitate și la prețuri abordabile de educație și de îngrijire timpurie a copiilor. Statele membre ar trebui să se asigure că părinții și persoanele cu responsabilități de îngrijire au acces la concedii adecvate pentru motive familiale și la formule flexibile de lucru pentru a găsi un echilibru între viața profesională, de familie și cea privată, precum și să promoveze o utilizare echilibrată între femei și bărbați a acestor drepturi.

⁴ JO C 120, 26.4.2013, p. 1.

Orientarea 7: Consolidarea funcționării piețelor forței de muncă și a eficacității dialogului social

Pentru a beneficia de o forță de muncă dinamică și productivă, de noi modele de muncă și de afaceri, statele membre ar trebui să colaboreze cu partenerii sociali în ceea ce privește principiile de flexibilitate și de securitate, asigurând un echilibru între drepturi și obligații. Ele ar trebui să reducă și să prevină segmentarea în cadrul piețelor forței de muncă, să combată munca nedeclarată și să încurajeze tranziția către forme de angajare pe durată nedeterminată. Normele de protecție a ocupării forței de muncă, legislația și instituțiile din domeniul muncii ar trebui să asigure împreună atât un mediu adecvat pentru recrutare, cât și flexibilitatea necesară pentru ca angajatorii să se adapteze rapid la schimbările de ordin economic, menținând totodată un nivel corespunzător de securitate și medii de lucru sigure, sănătoase și bine adaptate pentru lucrători. Ar trebui prevenite relațiile de muncă care au ca rezultat condiții de muncă precare, inclusiv prin combaterea utilizării abuzive a contractelor atipice. În caz de concediere abuzivă, ar trebui să se asigure accesul la soluționarea eficace și imparțială a disputelor și dreptul la reparații, inclusiv o compensare adecvată.

Politicile ar trebui să urmărească îmbunătățirea și sprijinirea participării pe piața forței de muncă, a corelării dintre cerere și ofertă și a tranzițiilor pe piața forței de muncă. Statele membre ar trebui să îi activeze și să îi abilitaze efectiv pe cei care pot participa la piața forței de muncă. Statele membre ar trebui să consolideze eficacitatea politicilor active în domeniul pieței forței de muncă, prin ameliorarea direcționării, a impactului și a acoperirii acestora și printr-o mai bună corelare a lor cu ajutorul pentru venit pentru șomeri, pe perioada căutării unui loc de muncă și pe baza drepturilor și a responsabilităților acestora. Statele membre ar trebui să tindă spre servicii publice de ocupare a forței de muncă mai eficace și mai eficiente, asigurând o asistență personalizată și în timp util pentru cei aflați în căutarea unui loc de muncă, sprijinind cererea de pe piața forței de muncă și punând în aplicare o gestionare bazată pe performanță.

Statele membre ar trebui să ofere șomerilor indemnizații de șomaj adecvate cu o durată rezonabilă, în conformitate cu contribuțiile lor și cu normele naționale în materie de eligibilitate. Aceste indemnizații nu ar trebui să descurajeze reîncadrarea rapidă în muncă și ar trebui să fie însoțite de politici active în domeniul pieței forței de muncă.

Mobilitatea cursanților și a lucrătorilor ar trebui promovată în vederea îmbunătățirii capacităților de inserție profesională și a exploatarei întregului potențial al pieței europene a forței de muncă. Ar trebui eliminate barierele din calea mobilității în domeniul educației și formării, al pensiilor ocupaționale și personale și al recunoașterii calificărilor. Statele membre ar trebui să ia măsuri pentru a garanta că procedurile administrative nu constituie un obstacol inutil pentru încadrarea în muncă a lucrătorilor din alte state membre. Statele membre ar trebui, de asemenea, să prevină încălcarea normelor existente, precum și să abordeze potențialul „exod al creierelor” din anumite regiuni.

Pe baza practicilor naționale existente și pentru a avea un dialog social mai eficace și rezultate socioeconomice mai bune, statele membre ar trebui să asigure implicarea veritabilă și la timp a partenerilor sociali în conceperea și punerea în aplicare a reformelor și politicilor de ocupare a forței de muncă, sociale și, după caz, economice, inclusiv prin furnizarea de sprijin pentru creșterea capacității partenerilor sociali. Partenerii sociali ar trebui încurajați să negocieze și să încheie acorduri colective referitoare la chestiuni relevante pentru ei, cu respectarea deplină a autonomiei lor și a dreptului la acțiuni colective.

Acolo unde este pertinent și bazându-se pe practicile naționale existente, statele membre ar trebui să țină seama de experiența în materie de chestiuni sociale și de ocupare a forței de muncă a organizațiilor relevante ale societății civile.

Orientarea 8: Promovarea egalității de șanse pentru toți, promovarea incluziunii sociale și combaterea sărăciei

Statele membre ar trebui să promoveze piețe ale forței de muncă favorabile incluziunii, deschise tuturor, prin punerea în aplicare a unor măsuri eficace de combatere a tuturor formelor de discriminare și de promovare a egalității de șanse pentru grupurile subreprezentate pe piața forței de muncă. Ele ar trebui să asigure egalitatea de tratament în ceea ce privește ocuparea forței de muncă, protecția socială, educația și accesul la bunuri și servicii, indiferent de sex, de rasă sau de originea etnică, de religie sau de convingeri, de handicap, de vârstă sau de orientarea sexuală.

Statele membre ar trebui să modernizeze sistemele de protecție socială pentru a oferi o protecție eficace, eficientă, sustenabilă și adecvată pe parcursul tuturor etapelor din viața unei persoane, promovând incluziunea socială și ascensiunea socială, stimulând participarea pe piața forței de muncă și abordând inegalitățile, inclusiv prin felul în care își organizează sistemele fiscale și de prestații sociale. Completarea abordărilor cu caracter universal cu abordări de tip selectiv va îmbunătăți eficacitatea sistemelor de protecție socială. Modernizarea sistemelor de protecție socială ar trebui să ducă la o mai bună accesibilitate, sustenabilitate și calitate, precum și la un caracter mai adecvat.

Statele membre ar trebui să elaboreze și să pună în aplicare strategii preventive și integrate, prin combinarea celor trei componente ale incluziunii active: sprijin adecvat pentru venit, piețe ale forței de muncă incluzive și acces la servicii de calitate, care să răspundă nevoilor individuale. Sistemele de protecție socială ar trebui să asigure prestații de venit minim adecvate pentru toți cei care nu dispun de resurse suficiente și să promoveze incluziunea socială prin încurajarea participării active a persoanelor pe piața forței de muncă și în societate.

Disponibilitatea unor servicii abordabile, accesibile și de calitate precum educația și îngrijirea timpurie a copiilor, îngrijirea extrașcolară, educația, formarea profesională, asigurarea unei locuințe, serviciile medicale și îngrijirea pe termen lung este esențială pentru asigurarea egalității de șanse, inclusiv pentru femei, copii și tineri. O atenție deosebită ar trebui acordată combaterii sărăciei și excluziunii sociale, inclusiv reducerii sărăciei persoanelor încadrate în muncă și a sărăciei în rândul copiilor. Statele membre ar trebui să se asigure că fiecare persoană are acces la servicii esențiale. Pentru persoanele aflate în dificultate sau în situații vulnerabile, statele membre ar trebui să asigure accesul la o locuință socială adecvată sau la ajutoare pentru locuințe. Problema persoanelor fără adăpost ar trebui să fie abordată în mod specific. Nevoile specifice ale persoanelor cu handicap ar trebui să fie luate în considerare.

Statele membre ar trebui să asigure acces în timp util la îngrijiri medicale, preventive și curative, și la îngrijire de lungă durată, în condiții de bună calitate și la prețuri abordabile, menținându-le totodată sustenabilitatea pe termen lung.

În contextul creșterii longevității și al evoluțiilor demografice, statele membre ar trebui să asigure sustenabilitatea și caracterul adecvat al sistemelor de pensii pentru angajați și pentru cei care desfășoară activități independente, oferind oportunități egale pentru femei și bărbați de a obține drepturi de pensie, inclusiv prin mecanisme suplimentare de asigurare a unui venit corespunzător. Reformele sistemelor de pensii ar trebui să fie sprijinite prin măsuri care prelungesc viața activă, de exemplu prin sporirea vârstei efective de pensionare, și ar trebui să se încadreze în strategii mai largi vizând îmbătrânirea activă. Statele membre ar trebui să stabilească un dialog constructiv cu părțile interesate relevante și să permită o introducere treptată corespunzătoare a reformelor.
